

GRONINGER

COURANT

ALGEMEEN DAGBLAD VOOR DE STAD GRONINGEN EN OMMELANDEN.

AANBESTEDING.

BURGEMEESTER en WETHOUDEREN der Stad Groningen zijn voornemens, door hunnen GECOMMITTEERDE, op **VRIJDAG**, den 30sten Junij 1848, des middags te 12 uren, in een der **VERTREKKEN** van het **RAADHUIS** dezer Stad, bij inschrijving en Opbod aan te besteden: Het **LEGGEN** van een **MUNSTWEG** van **VERBRUJZELDE MEIJEN**, in den **WEG** of **AARDEBAAN** over de **PLAATS BAREVELD**, van de grensscheiding tusschen de Provincie Groningen en Drenthe voor het huis **Bareveld** tot den Nieuwen Provinciaal Weg in het Gehucht **Hilte**, ongeveer lang 1794 ellen.

De Voorwaarden dezer Aanbesteding zullen van heden ter lezing liggen bij den **CONCIERGE** van het **RAADHUIS**, en ten Huize van **H. R. NIEBOER**, Kastelein te **Bareveld**; terwijl nadere inlichtingen te bekomen zijn bij den Stads **Bouwmeester**.

GRONINGEN, 18 Junij 1848.

Burgemeester en Wethouders: **H. W. VAN GIFFEN**,
De Secretaris bij het Bestuur der Stad Groningen:
J. H. M. HORA SICCAMA.

DUITSCHLAND.

POTSDAM, 14 Junij.

Wij hebben hier gisteren een zeer treurigen derden Pinksterdag beleefd. De spoorlijn had een aantal vreemdelingen aangevoerd en men beloofde zich eenen genoezelijken dag; de Havel wemelde des middags van gondels, die er speelvarten deden, toen een opgekomen orkaan onverhoeds de vreugde in rouw verkeerde. De storm was zoo onverwacht en zoo hevig, dat een aantal gondels er door overvallen en omgeslagen werden; het getal der daarbij omgekomen slagtoffers is nog niet met juistheid bekend, maar zeer groot. De heer **Jacobs**, lid van den stedelijken raad, heeft er twee zonen, een van 18 en een van 20 jaren, bij verloren, de derde is als door een wonder gered. Dit ongeluk is gebeurd in de nabijheid van eenen lusthof van prins **Karel van Pruisen**, die persoonlijk alle moeite tot het ter rege brengen der lijken heeft aangewend. Aan boomen en veldgewassen is door den zwaren hagel mede aanzienlijke schade toegebracht, en heden morgen is een door den bliksem aangestoken molen geheel afgebrand.

BERLIN, 17 Junij.

De Nationale Vergadering heeft heden slechts een korte zitting gehouden. De overste **Griesheim**, commissaris der Regering, bragt rapport uit over de plundering van het tuighuis op den 14den. Dit rapport brengt vreeselijke daadzaken aan het licht. Men had den bevelhebber der troepen (de minister van oorlog noemde hem niet, maar het is de majoor **Natzmer**), die de bovenste ruimten bezet hield, door beden en overredingen tot den aftogt genoopt. Men zeide hem, dat, wanneer hij niet aftrok, hij de monarchie ten gronde rigten zou. De Koning, zeide men voorts, was uit Potsdam gevlugt, alle troepen hadden Berlin verlaten; hij was nog alleen met zijne compagnie in de stad. Toen bewilligde majoor **Natzmer** in den aftogt. Maar nu begonnen ijsselijke tooneelen van plundering. De schoonste en nieuwste geweren werden gerookt, vaandels verscheurd en artillerie-modellen vernield. Duizend geweren, voorzien van eenen nieuwe uitvinding, welke tot nog toe het geheim van Pruisen was, zijn verdwenen. Majoor **Natzmer** is in staat van beschuldiging gesteld. Dit verslag wekte op alle banken der vertegenwoordigers eenen regtvaardige verbittering op. Toen de commissaris daarbij voegde, dat het volk de geplunderde geweren te koop aangeboden had, bereikte de verontwaardiging den hoogsten top.

De majoor **Bleson**, die den 14den het kommando in het tuighuis had, is voor den krijgsraad geroepen, als zijn pligt bij de plundering niet te hebben vervuld. Onder de in de laatste dagen gearresteerde personen, die door woorden en daden tot de rustverstoring medewerkten, bevindt zich een vrouw, welke voor den democratischen club ijverde en in mannenkleding met de wapenen in de hand bij de ongeregelde heden van eergisteren is gevat.

FRANKFORT, 17 Junij.

De berichten uit Milaan tot den 14den melden, dat de stad **Vienza** zich den 11den aan de Oostenrijkers heeft overgegeven. De bezetting, bestaande uit Pauselijke troepen, knisvaarders en anderen, telde 10,000 man. Haar verlies wordt op 500 man berekend. Na al zijne krijgsoverheffen te hebben verbruikt, heeft de generaal **Durando** zich bij verdrag overgegeven, waarbij is bedongen, dat de bezetting zich verbindt, om de Oostenrijkers gedurende drie maanden niet te bevochten. Deukelijk zal de maarschalk **Radetzky** zijne hoofdmagt nu weder bij **Verona** kunnen vereenigen, en in de eerste plaats de bedreigde gemeenschap met **Tyrol** verzekeren, en zal het te bezien staan, of de Koning van Sardinië zijne sterke stelling zal verlaten, om zich aan een gevecht in de vlakke te wagen.

Van den 18den. In de Deutsche Nationale Vergadering van gisteren is besloten, dat voortaan de Bondsgezanten niet meer met hunne Vorsten, maar met de verantwoordelijke ministeriën zullen handelen, en dat een aanval op **Triest** als een oorlogverklaring tegen Duitschland zal beschouwd worden.

Van de Poolse grenzen ontvangt men steeds meer berichten over de ophooping van Russische troepen aldaar.

GROOTE BRITTA NJE.

LONDEN, 18 Junij.

De heer **Oloaga**, de bekende voorstander der partij van vooruitgang in Spanje, heeft van daar weten te ontkomen en is te Londen aangekomen.

De hr. **Thomas Steele**, bijgenaamd de groote bevrediger van Ierland, de vriend en medgezel van **Daniel O'Connell**, is hier in behoefte omstandigheden overleden; hij had allen onderstand van liefderijke personen, die hem, na zijne poging tot zelfmoord, deelneming betoonden, afgeslagen.

De voorbeeldloos groote aanvoeren van vruchten uit Nederland dueren voort. In deze week hebben de stoombooten **Magnet** en **Giraffe** weder 456 en 1013 manden met kersen uit Rotterdam hier aangebragt.

Jenny Lind zal een voorstelling geven, ten voordeele van toringachtige patiënten te Brompton; de kosten daarvan zullen door haar zelve gedragen worden.

FRANKRIJK.

PARIS, 17 Junij.

De commissie voor de constitutie heeft een gewichtige vraag beslist, die betrekkelijk de verkiezing van den president der republiek. Zij heeft besloten, dat die benoeming niet door algemeene verkiezing zou geschieden, maar dat de Nationale Vergadering, als vertegenwoordigende de soevereiniteit en den wil des volks, dien zou benoemen. Het behoort niet te worden gemeld, dat dit besluit genomen is met het oog op het in de laatste dagen voorgevallene met prins **Lodewijk Bonaparte**.

Dezer dagen zijn onder het volk vele medailles met het afbeeldsel van **Lodewijk Bonaparte** uitgedeeld, vooral aan militairen en arbeiders; zij zijn voorzien van een oogje, om ze aan het knoopsgat te hechten. Op de boulevards zijn zij in groeten getale verkocht. Zij schijnen tot teeken van vereeniging te moeten strekken.

Volgens een blad zoude de heer **Lodewijk Bonaparte** te Londen in eenige aankomende weken zijn met **Cybet**, die herhaaldelijk bezoeken van hem heeft ontvangen.

Gisteren verklaarde de heer **Degeus** in de bureaux der kamer, dat 92000 vrijgelaten geboorten, aan wie hij de wet

het verblijf in de hoofdstad ontzegd was, nog in de nationale werkplaatsen arbeiden.

In een der bureaux heeft de heer **Martimer Ternaux** berigt, dat op den 24sten Februarij 22 millioenen francs in de stadskas aanwezig waren en thans slechts 6 à 7 millioenen.

Treurig luiden de berichten uit het zuiden des Lands. Gisteren ontving men tijding, dat het volk zich te Toulouse, Perpignan en Sedan tegen de nationale garde en de linietroepen verzet had. Heden vernam men ook, dat Guéret, Nîmes en vele andere plaatsen in opstand zijn. Men wil de belasting van 45 centimes niet betalen, en aan hen, die daartoe nog genegen zijn, wordt zulks met geweld door de oproermakers belet. Zoowel te Nîmes als te Perpignan en Guéret heeft het bloed reeds gestroomd; vooral in laatstgemelde plaats was de strijd hevig; niet alleen in de stad, maar ook op de naburige dorpen werd de alarmklok geluid en men duchtte nieuwe gewelddaden.

Van den 18den. Heden is hier rustig, maar gisteren avond hebben er zich weder menescholingen vertoond. Vrij talrijke volkshoopen verzamelden zich op het Bourgogne-plein voor het ingangshek van het paleis der wetgeving. Toen de vertegenwoordigers de zaal verlieten, werden zij met een spogerop van leven de vijftienvig franken mannen! of ook met het meer ernstige geschreeuw van weg met de representanten! *Leve Napoleon!* begroet. Eindelijk werd de houding der menigte zoo dreigend, dat de mobiele garde en de troepen, die de wacht van het paleis vormden, onder de wapenen gekomen zijn, en men verscheidene personen gevat heeft, deels verklui, deels andere jonge lieden; vooral zijn er vijf in hechtenis genomen, die de hoofden van het oproer schenen te wezen.

Laatsteleden Zaterdag had de minister van binnenlandse zaken bij de vergadering een concept-decreet ingebragt tot mobilisering van 300 bataljons der nationale garde. Deze bataljons zouden uit lieden van 20 tot 35 jaren bestaan en een sterkte van 300,000 man uitmaken. Onder de bevestigden, voor dezen maatregel gegeven, voert de minister de volgende aan: „De Uitvoerende commissie behoudt de vaste hoop op vrede; maar evenwel kan Frankrijk niet, zonder het nemen van voorzorgen, getuigen zijn van verkneddingen van grondgebied. Het zou niet kunnen gedoogen, dat een vermeerdering van de magt zijner naburen, zonder vergoeding voor hetzelfde, zijne eigene magt kwame verzwakken.” Elk begrijpt, dat deze uitdrukking op den Koning van Sardinië ziet; en de *Constitutionnel* vindt het vreemd, dat de eerste dreigende woorden tegen dien Vorst, die voor Italië's onafhankelijkheid strijdt, gerigt zijn, en niet tegen den Koning van Napels.

In de permanente commissie voor het openbaar onderwijs is gisteren beraadslaagd over de grondbeginselen, waarnaar voortaan het onderwijs in Frankrijk zal worden geregeld. Al de leden der commissie, zonder uitzondering, hebben de meening voorgestaan, dat het onderwijs zoo vrij, als dit slechts mogelijk is, moet worden gelaten; — dat geene magtiging tot het geven van hetzelfde zal behoeven te worden verleend, noch andere voorafgaande maatregelen van dien aard genomen, maar dat de Regering zal kunnen volstaan met het verordenden van wetten, waarbij overtredingen worden gestraft. Men heeft wel begrepen, dat toezigt noodig was, doch gewild, dat dit zou worden uitgeoefend door op zich zelf staande ambtenaren, en niet door tot eenig wetenschappelijk ligchaam behoorende personen. Reeds wordt als zeker medegedeeld, dat op deze en dergelijke beginselen het wets-ontwerp zal zijn gegrond, 't welk eerlang door de Regering aan de Nat. Vergadering zal worden aangeboden.

Gisteren heeft het comité van financiën zich bezig gehouden met het ontwerp-decreet op de hypotheecaire schulden. Het is door verscheidene redenaars en voornamelijk door den heer **Thiers** bestreden. De meerderheid heeft zich verklaard voor de eenvoudige verwerping, zonder te willen treden in de wijzigingen, die de onder-commissie had voorgesteld. Het comité heeft besloten, een belasting op de inkomsten voor te slaan, die alle klassen der maatschappij zou treffen. Zij zou naar het voorbeeld van de *income tax*, die sedert eenige jaren in Engeland van kracht is, worden ingerigt. De heer **Thiers** is tot rapporteur benoemd.

Heden zijn er weder alhier twee nieuwe kleine dagbladen, de *Diogenes* en de *Schandpaal* uitgekomen. Het vignet van het laatste blaadje stelt een schandpaal voor, waaraan de heer **Thiers** is vastgehecht.

Als een bewijs, hoezeer de handel in artikelen van veelde tegenwoordig lijdt, strekke, dat een 20tal juweliers en fabrikanten van bijouteriën besloten hebben, om hunne magazijnen te sluiten en naar het platte land te verhuizen, in afwachting van den tijd, dat de zaken hervat kunnen worden. Meer dan drievierde gedeelten dezer handelaars hebben geen stuk verkocht, sedert de Februarij-omwenteling.

De onlusten te Guéret zijn voor het oogenblik gestild. Men berigt, dat 10 personen gedood en 5 anderen zwaar gekwetst zijn gedurende den opstand aldaar. Uit Limoges, Chateauroux en Bourges zijn troepen derwaarts opgerukt. Op den 12den hebben ook te Arrière ernstige onlusten plaats gehad en is door de gendarmerie op het volk geschoten. — Te Verteuil, St. Estephe en Medoc zijn mede grove buitensporigheden gepleegd; alles ter zake der belasting van de 45 opcenten. In de gemeente St. Estephe was op zekeren ochtend de vrijheidsboom met rouwloers omhangen, en is voorts aangeplakt, dat ieder, die de belasting betaalde, zou worden doodgeschoten.

Te Nîmes hebben de onlusten eenen nog veel treuriger oorszaak gehad. Het was daar geene voorbijgaande staatkundige partijeschap, geen eigenlijke Carlistische onderneming, welke de orde stoorde, maar de oude te Nîmes zoo geweldige veete tuschen R.-Catholijken en Protestanten. In den beginne was de strijd niet zeer beduidend. Zondag, den 11den, werden twee menschen, de een des avonds en de andere in den nacht, deertlijk mishandeld. Nu vreesde men voor een algemeen gevecht tusschen de twee partijen, maar deels ten gevolge der maatregelen, door de overheid genomen, deels om de zware stortregens, die er vielen, ging de volgende Maandag en ook de Dingsdag rustig voorbij. In den nacht van dezen laatsten dag zijn er snaphaanshoten gehoord; aanvankelijk vernam men niet, dat er eenig ongeluk door veroorzaakt was, maar den 14den kwam de tijding, dat zekere **David Gros**, een Protestant, in zijnen wijnberg dood, het ligchaam met vier kogels doorboord, gevonden was. Deze tijding heeft geheel Nîmes in opschudding gebracht, alles was in angst en alle winkels werden gesloten. De R.-Catholijken hebben zich gewapend aan den molen op den weg naar Uzès bijeengevoegd; de Protestanten aan het fort. Er zijn reeds snaphaanshoten gewisseld, maar gelukkig zijn er, voor zoo veel men weet, nog geene slagtoffers gevallen. Langs de spoorwegen zijn uit den omtrek troepen naar Nîmes gezonden, en men hoopt, dat deze, vereenigd met de nationale garde, ergere tooneelen voorkomen mogen.

Er zijn hier berichten van de Antilles, die tot in de eerste dagen van Mei loopen. Vooral Guadeloupe verkeerde in eenen hoogst gevaarlijken en dreigenden toestand. De gebeurtenissen in Frankrijk hebben onder de negers hevige sensatie verwekt, zij hebben hunne dadelijke emancipatie geëischt, hetzij de republiek die toestond of niet. Zij beschuldigen de plaatselijke autoriteiten, het land met de in Frankrijk genomene decreten niet bekend te maken. De gewapende magt en de politie zijn daar en nacht onder de wapenen. Men deelt patronen onder haar uit. Men vrees, dat de oogst van het suikerriet verloren is. De overheden hadden de resultaten voorzien, die het gebeurde in Frankrijk moest na zich slepen. Verschillende berichten uit de nitide der brieven te be-

letten, de bevolking dreigde het post-bureau te vernietigen, indien men de brieven niet dadelijk afgaf. Drie dagen lang heeft het oproer voortgeduurd. De maire van Point-à-Pitre heeft de republikeinsche vlag geplant, maar de gouverneur handhaafte het zinnebeeld der monarchie. Martinique verkeerde in niet minder critiek-n toestand; dank zij echter de krachtige door den gouverneur genomen maatregelen, is de rust niet verstoord.

De jongste berichten uit Haïti loopen tot den 9den Mei. De president had coërcatieve maatregelen tegen de kleurlingen genomen, deze geheele klasse verbannen, de ministers van die soort weggezonden en de constitutie afgeschaft. Eene deputatie, bestaande uit de weggezonden ministers en de voornaamste inwoners van Port-au-Prince, heeft zich naar den president begeven en de herstelling der constitutie verzocht. Aan de soldaten is bevel gegeven, om te schieten, verscheidene leden der deputatie zijn gedood. Daarna is tusschen het volk en het militair een botsing ontstaan, die aan eenen grooten menigte het leven gekost heeft. Het geheele eiland verkeerde in opstand.

NEDERLAND.

's GRAVENHAGE, 20 Junij.

In de zitting van de Tweede Kamer der Staten Generaal van heden, welke door al de ministers, met uitzondering van den minister **Luzac**, die afwezig is, wordt bijgewoond, is ontvangen een koninklijke boodschap, ten geleide van twaalf wets-ontwerpen tot herziening der Grondwet, vergezeld van memoriën tot toelichting. — Wordt besloten deze ontwerpen te verzenden aan de afdeelingen der maanden Maart en April, die vroeger de 27 ontwerpen hebben onderzocht.

Nog is er ontvangen een koninklijke boodschap, ten geleide van een wets-ontwerp tot afschaffing der straffen van geeseling en brandmerk. — Verzending aan de afdeelingen.

Wordt mededeeling gedaan van een zeer groot aantal ingekomen verzoekschriften, zoowel voor als tegen de meeste der hoofdbeginselen van het ontwerp der gewijzigde grondwet, dat door de staats-commissie in April jl. aan den Koning werd aangeboden.

De voorlezing der lijst heeft ruim een half uur geduurd. Al deze adressen worden aan de daartoe bestemde commissie gezonden, die daarop nader verslag zal doen.

Het wets-ontwerp tot afschaffing der straffen van geeseling en brandmerk, gisteren in de Tweede Kamer aangeboden, bevat het volgende éénig artikel:

„De straffen van geeseling en brandmerk zijn afgeschaft. Deze wet heeft verbindende kracht op den derden dag na dien der uitgifte van het Staatsblad, waarin zij is geplaatst.”

De koninklijke boodschap, waarbij de ontwerpen tot herziening der Grondwet aan de Staten Generaal zijn toegezonden, luidt als volgt:

„Edel Mog. Heeren! De twaalf wets-ontwerpen, welke bij deze aan U. E. M. aangeboden worden, bevatten een volledig ontwerp van grondwets-herziening. Zij strekken ter vervanging van die ontwerpen, welke bij boodschap van den 8sten Maart jl. aan U. E. M. werden toegezonden. „In de memoriën van toelichting, welke de nieuwe wets-ontwerpen vergezellen, zijn de gronden uiteengezet, waarop zij rusten. Ook worden in den aanhef van de memorie, behoorende bij het 1ste wets-ontwerp, de bijzonderheden aangegeven, welke den algemeenen aard en de samenstelling van deze ontwerpen doen kennen.”

„Ik breng deze voorstellen bij U. E. M. ter overweging, met het oog niet slechts op onze binnenlandschen toestand, maar ook op de gebeurtenissen, welke, in de meeste overige Staten van Europa, tot hervormingen in den maatschappijijken toestand hebben geleid. De voorzigtigheid gebiedt, om niet uit het oog te verliezen, wat een algemeene behoefte voor de volken schijnt geworden te zijn, al is het, dat ons vaderland, Gode zij dank! nog vreemd gebleven is aan de geweldige bewegingen, welke andere Staten hebben geschokt.

„Ik vertrouw, dat de Grondwet, gewijzigd naar de voorstellen, welke door U. E. M. staan onderzocht te worden, aan de eischen van het tegenwoordig oogenblik zal beantwoorden, gelijk zij ruimte zal overlaten, om, bij gewijzigden loop van omstandigheden, ook hierop acht te slaan en onze maatschappelijke instellingen gaande weg te ontwikkelen en te verbeteren.

„Het is Mij niet onbewust, dat over onderscheidene punten, van meer of minder gewigt, verschil van gevoelen kan bestaan, en werkelijk aanwezig is; maar in oogenblikken als het tegenwoordige vooral, is het de pligt van een ieder, om wederkeerig inschikkelijk te zijn, en van eigene denkwijze iets ten offer te brengen.

„Ik zelf, E. M. H.! heb Mij, bij de beoordeeling van de nu voorgestelde onderscheidene wijzigingen in de Grondwet, niet aan de beoefening van een pligt onttrokken, welken ik, ter bevordering van eendragt, tot waarachtig heil van het Vaderland, met aandrang op het hart druk.”

In de memorie van toelichting, tot de aangeboden ontwerpen behoorende, zegt de Regering, onder anderen, het volgende:

„De Regering heeft bij dit ontwerp op het oog gehad de bevestiging der regten en der vrijheid van de ingezetenen. Zij heeft die regten en die vrijheid in omkrompen zin uitgebreid, altijd voor oogen hebbende, dat in eenen welgeoordeelde maatschappij een ieder een deel zijner natuurlijke vrijheid moet weten op te offeren, ten einde de orde bewaard blijve.

„De Regering is daarbij doordrongen geweest van de overtuiging, dat, bij de toenemende verlichting des volks, aan hetzelfde, zoowel ten aanzien der algemeene rijks-belangen, als ten opzichte der provinciale en gemeente-belangen, een billijke invloed moet worden toegekend.

„Ten einde aan beide deze bedoelingen gevolg te geven, was het noodzakelijk, de geheele Grondwet van 1815 te herzien, en werd het daardoor tevens noodzakelijk, op punten van minder belang verduidelijking daar te stellen, en zelfs acht te slaan op verbeteringen in stijl en taal, waartoe dan ook de hulp is ingeroepen van eenen man, die dagelijks medewerkt tot de uitbreiding van den roem onzer letterkunde.”

Bij art. 41 van het ontwerp II (opperbestuur der koloniën) wordt in de toelichtende memorie hoofdzakelijk aangegeve:

„De redactie der beide artikelen, welke, volgens art. 41 van dit ontwerp, art. 69 der Grondwet vervangen, heeft het onderwerp van de rijpste overwegingen der Regering uitgemaakt. Algemeen toch was men van oordeel, dat bij art. 69 geene genoegzame medewerking in het bestuur der zoo hoogst gewichtige bezittingen en koloniën aan de wetgeving was toegekend.

„Zoo men aan de eenen zijde aan het billijk verlangen daartoe wilde toegeven, mocht men van de andere zijde niet uit het oog verliezen, dat de bezittingen en koloniën op een exceptioneel standpunt staan, en uit den aard der zaak niet op een gelijke lijn konden worden gebragt met het beheer van 's Rijks aangelegenheden in Europa.

„De Regering meent in de nu aangeboden wets-artikelen den middenweg te hebben gevonden, waarbij de geregelde gang van zaken in de bezittingen en koloniën verzekerd blijft, de medewerking der wetgeving niet wordt uitgesloten en de ruimste mededeeling van alle koloniale aangelegenheden aan haar is verzekerd.

„De reglementen op het beleid der Regering kunnen worden beschouwd als uitmakende de Grondwet der bezittingen en der koloniën; als zoodanig worden zij onderworpen aan de regeling bij de wet.

Het omstandig verslag, jaarlijks aan de Staten Generaal te geven, kan in den ruimen zin worden genomen; het begrijpt het geheel financieel beheer en de verantwoording der koloniale administratie, met opgave van den staat, waarin de bezittingen en koloniën zijn. Na onderzoek daarvan bij de Staten Generaal, wordt de koloniale rekening door de wet bekrachtigd en het batig slot onder de rijks-inkomsten opgenomen en in de schatkist overgebracht.

Het zal wel geen betoog behoeven, dat, waar de bekrachtiging door de wet wordt vereischt, ook alle bescheiden, waarop de Staten Generaal die bekrachtiging moeten gronden, ter hunner beschikking worden gesteld.

Ten aanzien van art. 3 van ontwerp III (benoeming der leden van de Tweede Kamer) zegt de Regering onder anderen: „De Regering heeft aangenomen, dat bij ons te lande de betaling van een som van f 20 tot f 160 in de directe belastingen, door de kieswet naar de plaatselijke omstandigheden te bepalen, voor de belastingplichtigheid dat vermoeden kan opleveren van kennis en gegoedheid, hetwelk in den kiezer wordt vereischt. Indien wij voor een oogenblik in de grootste stad van ons land het hoogste cijfer aannemen voor de kiesbevoegdheid, en het laagste cijfer in de geringste gemeente, dan zal men in den regel zoodanige kiezers aantreffen, die naar billijkheid tot de benoeming der vertegenwoordiging kunnen en moeten medewerken.

„De Regering heeft zich voor de regstreekse verkiezingen verklaard, beschouwend deze wijze van verkiezing als de eenige redelijke en ook de meest algemeen gewenschte. Hiervoor pleiten dan ook vele redenen; vooreerst ligt het in den aard der zaak, dat, wanneer iemand zich moet doen vertegenwoordigen, hij zelf onmiddellijk eenen vertegenwoordiger kiese, en niet iemand aanwijze, die voor hem de keus zal doen en dus geheel tegen zijne begeerte en tegen zijnen wil aan zou kunnen handelen. Ten tweede mag men vooronderstellen, dat hij, die in staat is eenen goeden kiezer aan te wijzen, ook wel in staat zal zijn onmiddellijk eenen goede keuze van volksvertegenwoordiger te doen. Daarbij heeft men opgemerkt, dat het volk in het algemeen, en zelfs de minder gegoeden in het bijzonder, den takt hebben om, wanneer het op de verdediging van hunne belangen aankomt, zich zoodanigen bijstand te bezorgen, welke het geschiktst is, om het voorgestelde doel te bereiken; zoo zelfs, dat de hoogere standen in de maatschappij meestal eindigen met hunne belangen op te dragen aan hen, die de mindere klassen reeds lang hadden onderscheiden. Eene derde reden voor de regstreekse verkiezing is, dat men vooral thans bij de benoeming der vertegenwoordiging verlangt de stem der meerderheid, en men bij eene trapwijze verkiezing, hoe men die ook regele, het tegendeel verkrijgt, eene keuze door de minderheid. Eindelijk, ten vierde, is thans de regstreekse verkiezing noodzakelijk, vermits men anders terstond tegenover eenen nieuwe vordering van herziening zoude staan.”

Met betrekking tot de instelling eener Eerste Kamer wordt in de memorie van toelichting hoofdzakelijk aangemerkt: „Geene regering is denkbaar tegenover eenen eenige, door het volk gekozen, in het openbaar beraadslagende vertegenwoordiging. Al ware het alleen, om alle overijling voor te komen, zou eene Eerste Kamer, of een tweede deel der vertegenwoordiging noodzakelijk zijn. Indien eene Kamer, vertegenwoordigende het volk, onmiddellijk met voorstellen tot den Troon kan gaan, staat de Regering bloot, om in een oogenblik van opgewondenheid, als de driften het bekoord overleg hebben verijst, in ten onrechte te worden omvergeworpen; de Eerste Kamer is daartegen een dam. — Naar het oordeel der Regering zijn slechts twee wegen voor de zamenstelling eener zoodanige Kamer denkbaar; men moet hebben of een vast ligchaam, bestaande uit erfelijke leden, of een ligchaam, door het volk gekozen uit hen, die het meeste belang hebben bij de rust en het krediet van den Staat. Kiest de Koning de leden der Eerste Kamer, dan ziet men daarin niet meer eenen vertegenwoordiging van het Land of van het Volk, maar van den Koning, en bestaat er een volstrekte strijd tusschen deze instelling en de bepaling der bestaande Grondwet; dat de Staten Generaal het Nederl. Volk vertegenwoordigen. Laat men trapwijze door provinciale Staten, dat is door eenen minderheid, de Eerste Kamer benoemen, dan zal daarin eene onderdrukking van de meerderheid worden gezien, welke in de Tweede Kamer wordt vertegenwoordigd. Aan eene erfelijkheid van leden der Eerste Kamer valt in ons land, bij een gelijke verdeling der nalatenschappen, bij de geringe uitgestrektheid van den bodem in evenredigheid van de bevolking, en bij de wisseling der rijkdommen, wel niet te denken. — De Regering meent, dat de voorgedragene benoeming van de leden eener Eerste Kamer voor 9 jaren en hooge census aan dit andere deel der wetgeving meer vastheid zullen verzekeren en het meer den eigendom zullen doen vertegenwoordigen dan de Tweede Kamer. De meerdere kennis van somnigen (zegt de Regering verder) laat zich onmogelijk bepalen, en het bekleeden of bekleed hebben van waardigheden is een ongewisse grond voor kunde en ondervinding. — Voor de leden der Eerste Kamer is geene geldelijke toelag voorgedragen, omdat men heeft gemeend, dat, bij den prikkel, welke door een regstreekse keuze ontstaat, de leden der Kamer, die door hunne belastingplichtigheid blijken tot de meest gegoeden te behoren, blootelijk schadeloos moeten worden gesteld.

Het vierde hoofdstuk, van de provinciale Staten en de gemeentebesturen, heeft (zoo als in de memorie van toelichting wordt aangemerkt) in zijne hoofdbeginselen geene veranderingen ondergaan; die hoofdbeginselen zijn alleen gezuiverd, beter geregeld en hunne verdere uitwerking en toepassing opgedragen aan de wetgevende magt des Rijk. — Onder de nieuwe of veranderde bepalingen behoort: dat de leden der provinciale Staten voor zes jaren, onmiddellijk door de ingezetenen, verkozen zullen worden. De helft der leden treedt om de 3 jaren af. — De stedelijke Raden worden mede onmiddellijk door de ingezetenen verkozen; voor een bepaald aantal jaren, op de wijze door de wet te regelen. Om kiezer in eene gemeente te zijn, moet men de zelfde vereischten bezitten als gevorderd worden tot het kiesrecht voor de Staten Generaal, doch de daarvoor bepaalde belasting-som is op de helft gesteld. — De vergaderingen der provinciale Staten zijn (in den regel) openbaar.

In het 5de hoofdstuk, handelende over de justitie, zijn, onder andere wijzigingen, weggevalen de artikelen, welke over de Geregtsboden en het Hoog Militair Gerechtshof en derzelve inrigting handelen, en zulks met het oog op eenen meer zuinige inrigting van het rechtswesen. De leden van den Hoogen Raad zullen door den Koning, zooveel mogelijk uit de verschillende provinciën, worden benoemd, zonder voordragt. Ook is van andere voordragten van registerlijke ambtenaren geene melding gemaakt. Deze verandering is voorgesteld, omdat eene tienjarige ondervinding de noodzakelijkheid der voordragten of nominatiën niet zóó bevestigd heeft, dat men het beginsel, hetwelk in de meeste constitutionele landen ten aanzien der regstreekse benoeming heerscht, hier niet zou moeten aannemen.

Ten aanzien van ontwerp no. VI (over de godsdienst) zegt de Regering in 't algemeen het volgende:

„Het is met vertrouwen, dat de Regering tot de toelichting van dit wets-ontwerp overgaat. Zij heeft het bewustzijn, zich ten aanzien van de godsdienst op het onafhankelijk standpunt te hebben geplaatst, hetwelk haar past. Zij heeft het bewustzijn, jegens allen regtvaardig, jegens niemand zwak te zijn geweest.

„De Regering acht zich gelukkig, ten opzichte der geheele grond-wetshervorming de algemeene meening te hebben geraadpleegd; maar zij acht zich dit in het bijzonder, wanneer zij het oog slaat op de onderscheidene verzoekschriften, waarin over het hoofdstuk der Grondwet betreffende de godsdienst is gehandeld.

„De Regering heeft zich ten nutte gemaakt de wenken haar gegeven; om, bij de groote verscheidenheid van kerkgenootschappen hier te lande, de orde bij de openbare uitoefening van de godsdienst te bewaren. Maar zij heeft tevens afgewezen den eisch, om, waar men voor zich vrijheid vroeg, beperking voor andersdenkenden daar te stellen.”

Met betrekking tot art. 5 en 8 van dat ontwerp (openbare godsdienst-oefening en plaet) behelst de memorie van toelichting het volgende:

„In den regel is nu alle openbare godsdienst-oefening alleen toegelaten binnen gebouwen en besloten plaatsen, terwijl alleen daár, waar zulks thans naar de watten en reglementen in gebruik is, de godsdienst-oefening ook buiten de gebouwen is geoorloofd, opdat aan geene verkregene regten,

met omzigtigheid en beleid toegestaan, zou worden te kort gedaan.

„Maar zoo de Regering van de eene zijde heeft gehoor gegeven aan de wenschen van hen, die verzekering verlangden tegen alle botsing tusschen de onderscheidene kerkgenootschappen, zij heeft van de andere zijde den eisch afgewezen, om aan andersdenkenden eene voorloopige censuur op te leggen, welke geheel in strijd is met alle overige beginselen der Grondwet, en een wapen zoude zijn in de hand van de Regering, waarmede zij zich wel zoude kunnen kwetsen, maar niet verdedigen.

„Hoe? In een land, waar bestaan zoo vele genootschappen, die buitenlandsche betrekkingen aanknoopen, waaronder er zelfs zijn, wier handelingen met den sluier van het geheim zijn bedekt, zoude men het godsdienstig begrip van ruim een derde der ingezetenen aan banden willen hebben gelegd, welke de Regering willekeurig zou kunnen inkrimpen of uittrekken!

„Het is eene leerstelling van een groot deel der ingezetenen, dat het Hoofd hunner kerk de voortdurende vertegenwoordiger van het geestelijk beginsel is, door den Stichter hunner leer gevestigd, en dat zij met zekerheid kunnen berusten in de uitspraken, die dat Hoofd hunner kerk over kerkelijke aangelegenheden doet. Die uitspraken moeten zij, naar hunne leer, ongeschonden uit de hand hunner priesters vernemen. Met welk recht zou nu in een Staat, waarin alle kerkgenootschappen gelijke bescherming genieten, de Regering zich de magt toekennen, om die uitspraken vooraf te onderzoeken; terug te houden degenen, die haar minder aangenaam waren; ze te wijzigen en te verminken, en dat willekeurig, zonder regel of vasten grond van beoordeeling?

„Als het bedoelde kerkgenootschap vraagt, om, zonder voorloopige censuur, met hare hoofden briefwisseling te houden, en zonder voorloopige censuur hare kerkelijke voorschriften af te kondigen, vraagt het slechts die vrijheid van godsdienst-oefening, welke hare leer behoeft. En, als andersdenkenden de Regering den last willen opleggen preventive maatregelen tegen deze vrijheid te nemen, vragen zij geene vrijheid meer voor zich, maar eene beteugeling voor anderen, welke zij voor zich zouden verwerpen. Daaraan mag de Regering geen gehoor geven.

„En, wat zou de Regering met dat gevaarlijk wapen doen? Indien zij er met gestrengheid gebruik van maakt, indien zij verwerpt al datgene, wat, bij vergezochte gevolgtrekking, nadeelig zou kunnen werken, zal alle vrijheid van verkeer tusschen de hoofden van het kerkgenootschap en de leken belemmerd zijn, en er is religieus haat en religie-oorlog uit te voorzien. Indien de Regering daarentegen mild is in het toelaten der afkondigingen, en uit die afkondigingen vloeijen inderdaad ongeregelheden voort, dan is zij de deelgenoot van de oorzaken der ongeregelheden en onmagtig, om ze te beteugelen.

„Het plaet is alzoo in de hand der Regering een wapen, dat haar in hare roeping, om rust en orde te bewaren, slecht verdedigt, maar dreigt haar zelve te kwetsen.

„Het is hier als in de meeste maatschappelijke zaken: het goede, het nuttige, het doelmatige zijn onderdeelen of gevolgen van hetgeen regtvaardig is.”

In ontwerp VIII (defensie) zijn de voornaamste veranderingen: 1) dat de miliciens een jaar later dienstplichtig zullen worden; 2) dat een gedeelte, bij de wet te regelen, voor de dienst ter zee kan worden bestemd.

Bij het ontwerp no. X (onderwijs en armbestuur) merkt de Regering in 't algemeen het volgende aan:

„Ook bij de voordragt van dit wets-ontwerp mag de Regering zich verheugen, de aandacht op het voorstel der Commissie van den 17den Maart i. l. te hebben gevestigd. Ofschoon toch de gevoelens ten opzichte van het onderwijs aanmerkelijk uiteenloopen; sommigen eene volkomene vrijheid wenschen; anderen alleen aan de Regering het beheer over het onderwijs willen hebben toegekend; weder anderen hemelhoog verheffen de wet van 1806 en de uitkomsten, die dezelve heeft opgeleverd; nog anderen die wet als een voortbrengsel van een reactionnairen geest verwerpen, en den lof, aan het lager onderwijs hier te lande gegeven, als overdreven beschouwen; — ofschoon sommigen in het voorstel der Commissie de zaden van tweedragt en religieus haat zien; anderen daarentegen het middel, om nuttigen vooruitgang te bevorderen en alle spanning weg te ruimen, — zoo heeft toch de Regering de overtuiging gekregen, dat zij door het ontwerp, zoo als het thans gewijzigd wordt aangeboden, — een middenweg heeft gekozen, welke tot bevrediging kan leiden, indien slechts de grondslagen, hier gelegd, met beleid worden ontwikkeld.

„De inrigting van het openbaar onderwijs wordt, zoo luidt nu het 2de art. van het ontwerp van wet, met eerbiediging van ieders godsdienstige begrippen, door de wet geregeld. Dat wil zeggen: er zal een openbaar onderwijs zijn, dat zich niet begeeft op het terrein der godsdienstige begrippen, en de inrigting van dat onderwijs zal door de wet worden geregeld; dat wil zeggen: zal uitgaan van het gezag.

„Tegenover dit openbaar onderwijs, door den Staat ingesteld, aangekweekt, aanbevolen en beschermd, zal intusschen overstaan het regt voor elk, die, naar regelen, door de wet te stellen, van zijne bekwaamheid en zedelijkheid kan doen blijken, om vrijelijk zijne kundigheden aan anderen mede te deelen.

„Tegenover dat openbaar onderwijs, van het gezag uitgaande, zal overstaan het regt der ouders, om naar hunne begrippen de opvoeding hunner kinderen te regelen, en de ontwikkeling van hun verstand toe te vertrouwen aan hen, die, geheel onafhankelijk van het gezag, met bekwaamheid en zedelijkheid toegerust, de bevoegdheid tot het geven van onderwijs hebben verkregen.

„Dit vrij onderwijs blijft echter onderworpen aan een billijk toezigt der overheid; en zoo is inderdaad gewaakt en voor het regt van den Staat, om te zorgen voor de ontwikkeling der jeugd, en voor het regt der ouders, om in het kiezen van leermeesters aan geen dwang onderworpen te zijn.”

— Heden avond te 7½ uren is de eerste nieuwe haring alhier aangekomen, en zijn daarvan onmiddellijk de gewone geschenken aan Z. M. en aan de leden der koninklijke familie gedaan. — De eerste jager heeft te Vlaardingen aangebragt 93 ton, waarvan de helft maatjes en de andere heeft volle. De prijs was f 700.

AMSTERDAM, 20 Junij.

Heden heeft het provinciaal hof van Noord-Holland uitspraak gedaan in de zaak der 19 beschuldigten, ten gevolge van den oploop van den 24sten Maart jl.

De drie eerste beschuldigten, tegen welke de doodstraf was geëischt, Hanke, Gudeke en Martin, zijn vrijgesproken. Het hof heeft overwogen, dat hunne schuld niet wettig en overtuigend was bewezen; zij zijn dadelijk op vrije voeten gesteld.

Nog zijn, bij gebreke van genoegzaam bewijs, vrijgesproken de beschuldigten Luning, Albers, Eskes, Randelhof en Sasse, terwijl Wijnbergen is vrijgesproken als hebbende gehandeld zonder oordeel des onderscheids.

Voorts zijn schuldig verklaard aan plundering met openbaar geweld, doch zonder zamenrotting, de besch. Alvenaar, Eerbeek, Mercier, Jagtman, de Vries en Olivier, en veroordeeld de eerste, tweede en vijfde tot geeseling en tuchthuisstraf voor 12, 10 en 8 jaren; de derde, vierde en zesde tot een uur tepronkstelling en 6 jaren tuchthuisstraf.

De besch. Moink, Paradies en Krieger zijn schuldig verklaard aan verbreking van sluitingen en veroordeeld de eerste tot 1 jaar, de beide laatsten tot 6 maanden correctionele gevangenis.

Een buitengewoon talrijk publiek hoorde de uitspraak aan van het arrest, welks voorlezing ongeveer 1½ uur heeft geduurd. — De Zeeuwsche landbouw-maatschappij heeft den veearts van Hertum hare gouden medaille aangeboden, als hebbende bij zich verdienstelijk gemaakt, door een eenvoudig en proefhoudend middel tot genezing van schurftige schapen aan te wijzen, en door afmaking van vee ter stuiting der longziekte aan te raden.

— Uit Dantzig wordt gemeld, dat alleen Engelsche en Nederlandsche schepen in de vaart blijven en tamelijk goede vrachten bedingen.

— De groothertog Lodewijk II van Hessen-Darmstadt is den 16den dezer te 2 uren des namiddags te Darmstadt overleden. Reeds sedert eenigen tijd was men op dit sterfgeval voorbereid. De overledene was geboren den 26sten December 1777, en ontliep alzoo in zijn 72ste jaar. Den 5den Maart jl. had hij zijnen oudsten zoon, den Erfgroothertog Lodewijk (geboren den 9den Junij 1816) tot mede-regent benoemd en zich sedert van alle regeringszaken onthouden.

Van den 21sten. Naar men verneemt, zullen binnen kort de miliciens, behoorende tot de ligting van 1847, onder de wapenen geroepen worden, en alleen de manschappen van de ligting van 1845, welke in dienst zijn bij het wapen der kavallerie, met verlof naar hunne haardsteden terug keeren.

— Sedert den 7den Junij is het Haarlemmermeer geheel afgesloten en de Leeghwater voor goed ter uitspomping van het meerwater in werking gesteld, waarmede op voldoende wijze wordt voortgegaan. Daar bij de proefwerkingen de nieuwsgierigen zich zoodanig om de machinisten verdrongen, dat deze in hunne dienst belemmerd werden en door het gedrang zelfs eenmaal een deerlijk ongeluk plaats had, heeft de commissie van beheer en toezigt over de droogmaking besloten, dat in den regel niemand meer binnen de omrastering van den Leeghwater zal worden toegelaten.

— De nieuwe haring, heden alhier aangekomen, werd per stuk a f 2 verkocht.

— Het Oostenrijksche ministerie heeft op den 17den dezer eene proclamatie uitgevaardigd, waarbij het verklaart, den veldmaarschalk Radetzky te hebben uitgenoodigd, om te trachten een wapenstilstand te bewerken, ten einde al vast een einde te maken aan het noodeloze bloedvergieten in Italië, en om, gedurende dien wapenstilstand, eene meer duurzame schikking te zien tot stand brengen.

— [De Amsterdamsche Courant deelt een opgaaf mede van de veranderingen, welke in de gisteren bij de Tweede Kamer ingebragte wets-ontwerpen in de Grondwet zijn gemaakt. Van die opgaaf kunnen wij door plaatsgebrek slechts de volgende bepalingen overnemen:]

HOOFDSTUK II. Van den Koning.

1ste Afdeling. Van de Troonopvolging.

Al de artikelen (11—28) van deze afdeling in het oorspronkelijk ontwerp worden behouden, en de gronden daartoe, in het verslag der commissie aangevoerd, maakt de Regering tot de hare.

2de Afdeling. Van het inkomen der Kroon.

Het ontwerp der Commissie onveranderd overgenomen.

De Regering doet hier in hare memorie van toelichting op het eerste artikel dezer afdeling duidelijker kennen, van hoeveel belang de gemaakte wijziging in het inkomen der Koningen is, dan de Commissie van den 17den Maart in haar verslag gedaan heeft. Volgens de tegenwoordige Grondwet bedraagt het inkomen des Konings f 1,600,000, (art. 29), waarvan en gelselte (f 500,000), gevonden moet worden uit de domeinen des Konings, als patrimonieel eigendom toegewezen, (art. 30). Volgens de voorgedragene wijziging blijven deze domeinen eigendom van den Staat, en wordt slechts den Koning als zoodanig het vruchtgebruik daarvan verzekerd. De tegenwoordige Koning heeft dus, zegt de Regering, door in deze verandering toe te stemmen, zich eene groote opoffering opgelegd.

3de Afdeling. Van de magt des Konings.

Na art. 51 een nieuw artikel ingevoegd.

De uitvoerende magt berust bij den Koning.

De Regering acht deze uitdrukkelijke verklaring zoowel noodig als die, dat de wetgevende magt bij den Koning en de Staten Generaal berust.

Art. 54, 2de alinea. Hij deelt den inhoud der verdragen mede, enz. Eene verbetering van redactie, die het dubbelzinnige: „hij geeft daarvan (van de trakaten, of dat ze gesloten zijn?) kennis” in het ontwerp der Commissie wegneemt.

Art. 55. De Koning heeft het oppergezag over zee- en landmagt. De militaire officieren worden door hem benoemd. Zij worden door hem bevorderd, ontslagen of op pensioen gesteld, volgens de regels door de wet te bepalen.

In het oorspronkelijke ontwerp was ook de benoeming der officieren aan de regeling der wet onderworpen.

Art. 56. Wij nemen deze belangrijke bepaling, waarvan de nieuwe redactie in vele opzichten van het ontwerp der Commissie afwijkt, in haar geheel over; het art. 56 der Commissie is in de 2 volgende artikelen omgewerkt:

a. „De Koning heeft het opperbeestuur der koloniën van het Rijk in andere werelddelen. De reglementen op het beleid der regering in deze overzeesche bezittingen worden door de wet vastgesteld.

Het muntstelsel aldaar wordt door de wet geregeld. Andere onderwerpen, deze koloniën en bezittingen betreffende, daarvoor vatbaar bevonden, kunnen door de wet worden geregeld.

b. „De Koning doet jaarlijks aan de Staten Generaal een omstandig verslag geven van het beheer der koloniën en overzeesche bezittingen, en van den staat, waarin zij zich bevinden.

Het slot der koloniale rekening wordt bekrachtigd door de wet.

Het batig slot wordt onder de rijks-inkomsten opgenomen.

De zonderlinge verplichting in het oorspronkelijk ontwerp den minister van koloniën opgelegd, om op de eerste aanvraag der Staten Generaal alle openingen te geven, zonder onderscheid, is hier weggelaten.

Art. 62, al. 2. Wanneer het veroordeelingen betreft tot drie jaren gevangenis en daar beneden en tot geldboete, hetzij te zamen, hetzij afzonderlijk, oefent de Koning dat regt [het regt van gratie] uit, na gehoord advies van den regter, die het vonnis heeft gewezen; enz.

Art. 66. Aan het slot van dit artikel is overgebracht het art. 94 van het oorspronkelijke ontwerp, gewijzigd als volgt: Het besluit, waardoor die ontbinding wordt uitgesproken, houdt tevens den last in tot het verkiezen van nieuwe Kamers binnen veertig dagen, en tot het zamenkomen der nieuwe verkozene Kamers binnen twee maanden.

HOOFDSTUK III. Van de Staten Generaal.

1ste Afdeling. Van de zamenstelling der Staten Generaal.

Art. 71. De Staten-Generaal zijn verdeeld in eene Eerste en Tweede Kamer.

Art. 72. Het maximum van den census voor het Kiesrecht is op f 160 gebragt. Het privilege in het oorspronkelijke ontwerp aan gepromoveerden verleend, is weggelaten.

Art. 74. Het oorspronkelijk ontwerp eischte voor de leden der Eerste Kamer een ouderdom van minstens 40 jaren en een census van f 800 tot f 1200. Het ontwerp der Regering bevat ééne bepaling van ouderdom voor de leden der beide Kamers (30 jaren) en stelt het minimum van den census op f 600.

2de Afdeling. Van de Tweede Kamer der Staten Generaal.

Art. 75. De slotbepaling van het oorspronkelijke ontwerp, „de schatplichtigheid van den Keizer wordt voor de verkiezbaarheid niet gevorderd” is als overtoellig weggelaten.

Art. 79. Nevens den eed van trouw aan de Grondwet is door de Regering ook uit de thans bestaande Grondwet de wet van zuivering overgenomen, welke in het ontwerp der Commissie niet voorkomt.

3de Afdeling. Van de Eerste Kamer der Staten Generaal.

Art. 82 heeft belangrijke wijzigingen ondergaan. Het luidt nu: De leden der Eerste Kamer hebben zitting gedurende negen jaren. — Een derde gedeelte treedt om de drie jaren af, volgens een daarvan te maken rooster. De uitvallende leden zijn dadelijk weder verkiezbaar. Art. [78] is op hen van toepassing.

Zij leggen bij het aanvaarden hunner betrekking in handen van den Koning gelijke eeden (geloften en verklaring) af, als voor de leden der Tweede Kamer zijn bepaald.

Zij genieten reis- en verblijfkosten volgens de wet.

Art. 83. De voorzitter wordt door den Koning benoemd, voor het tijdperk eener zitting. Dus niet, gelijk het oorspronkelijk ontwerp wilde, uit eene nominatie van drie leden.

IVde HOOFDSTUK. Van de provinciale Staten en de gemeentebesturen.

1ste Afd. Van de zamenstelling der provinciale Staten.

Art. 117. Is geheel omgewerkt. Volgens het ontwerp der commissie was de aanstelling voor 3 jaren met aftreding van 1/3 jaarlijks. Wie de leden zouden kiezen was aan de regeling der wet overgelaten. Thans luidt het artikel: De leden der provinciale Staten worden voor zes jaren, onmiddellijk door de ingezetenen, bezittende de vereischten in art. (72) vermeld, naar de bepalingen der wet gekozen.

De helft der leden treedt om de drie jaren af.

Art. 119. De eed van zuivering weder opgenomen.

2de Afd. Van de magt der Provinciale Staten.

Art. 125. De regering weuscht aan het slot van dit art. de bepaling te behouden der bestaande grondwet: „zij zorgen dat de doorvoer door, de uitvoer naar en de invoer uit andere provinciën geene belemmering ondergaan.”

Art. 127. In plaats van deze wijziging, heeft de Regering art. 147 van de grondwet weder onveranderd opgenomen.

Na art. 128 is door de Regering het volgende nieuw art. ingelascht:

De wijze, waarop het gezag en de magt, aan de provinciale Staten opgedragen, worden uitgeoefend, wordt door de wet geregeld.

3de Afdeling. Van de Gemeentebesturen.

Art. 132 is merklijk gewijzigd en luidt nu: Aan het hoofd der gemeente staat een raad, welks leden onmiddellijk door de ingezetenen, op de wijze door de wet te regelen, voor een bepaald aantal jaren worden verkozen.

De voorzitter wordt door den Koning, ook buiten de leden van den raad, benoemd en ook door hem ontslagen.

Om kiezer in een gemeente te zijn, moet men de vereischten bezittingen in art. (72) gevorderd; de belastingsoort, daar bepaald, wordt echter op de helft gebracht.

HOOFDSTUK VI. Van de Godsdienst.

Art. 159 is thans veranderd als volgt:
Alle openbare godsdienstfeestingen binnen gehouwen en gesloten plaatsen worden toegelaten, behoudens de hooftgevoelens der verzekeering der openbare orde en rust.

Onder dezelfde bepaling blijft de openbare godsdienstfeestingen buiten de gebouwen en besloten plaatsen geoorloofd, waar zij thans naar de wetten en reglementen is toegelaten.

Art. 160. De Regering heeft de oude redactie der Grondwet te wijzigen, die de wijziging der commissie.

Art. 162. Gewijzigd als volgt:
De tusschenkomst der Regering wordt niet vereischt bij de briefwisseling met de hoofden der onderscheidene kerkgenootschappen, noch, behoudens verantwoordelijkheid volgens de wet, bij de afkondiging van kerkelijke voorschriften.

De bepaling van het oorspronkelijk ontwerp: „de kerk, gemeenten hebben de vrije keus harer leeraren,” is hier weggebleven, waarschijnlijk in verband met art. 2 der A.D.R. B.P.A.L., waarop de Regering verklaart, onder de heerlijke regten, die worden afgeschafte, niet te begrijpen het regt van collatie.

HOOFDSTUK X. Van het onderwijs en het ambestuur.
Art. 183, Al. 1. De uitdrukking publiek onderwijs veranderd in openbaar onderwijs.

In de sequentie van toelichting wordt dit artikel aldus veranderd: „dat wil zeggen, er zal een openbaar onderwijs zijn, dat zich niet beperkt op het terrein der Godsdienstige begrippen, en de inrigting van dat onderwijs zal door de wet worden geregeld, dat wil zeggen: zal uitgaan van het gezag.”

Al. 2 is dus veranderd:
Het geven van onderwijs is vrij, behoudens het toezigt der overheid, en bovendien, voor zoover het middelbaar en lager onderwijs betreft, behoudens het onderzoek naar de bekwaamheid en zedelijkheid des onderwijzers; het een en ander door de wet te regelen.

BARNEVELD, 16 Junij.
Op een boeren-erfhuus van wijlen de weduwe Rijtje van Zurek, alhier in de nabuurschap, zoude eene oude kleederkist ter verkoop worden opgebracht; het toeval wilde echter, dat twee boerenknechts die kist vooraf eens wilden bezichtigen en bemerkten, dat uit een, gelijk later bleek, dubbelen aangespijkerden bodem een oude lap uitstak. Hieraan trekkende, kwam eene belangrijke som gouden en zilveren specie voor den dag. Bovendien bleef van Zurek was berucht voor den dag. Bovendien bleef van Zurek was berucht voor den dag.

UTRECHT, 18 Junij.
Morgen vieren Utrechts muzenonen een hunner waardig feest. Tegen 3 uren zullen zij in plegtigen optocht zich begeven van het akademiegebouw naar de zaal van den schouwburg, ter gelegenheid van den Senatus Veteranorum. De afscheiding, welke sedert jaren tusschen leden eener zelfde akademie bestond, met name tusschen die van de theologische en van de overige faculteiten, is opgeheven door de ineenmelting van den Senatus Veteranorum en den Senatus Theologorum.

APELDOORN, 19 Junij.
Voor eenigen tijd is eene uitgestrekte heidegrond, nabij Hoenderlo, door eenige menschen vrienden, van de Speldermark aangekocht. Men noemt daaronder ds. Helling en eene voornamelijk ingezetenen van Amsterdam en meent, dat het deel soude zijn, aldaar eene armenkoloniatie te vestigen; iets dat meerdere waarschijnlijkheid verkrijgt, wanneer men in aanmerking neemt het voorstel, door ds. Helling op het Landhuishoudkundig Congres te Groningen deswege ter tafel gebracht.

ROTTERDAM, 20 Junij.
Wij vernemen, dat in eene vergadering van den raad der Nederlandsche Handel-Maatschappij, dezer dagen te Amsterdam gehouden, besloten is, om de lijst der schepen, welke tot nog toe alleen door haar konden worden bevracht, met den 1sten Januarij te doen vervallen, en dus alle daartoe geschikte bodems tot hare bevrachting zullen worden toegelaten, op de wijze en voorwaarden nader te bepalen.

DOCKUM, 20 Junij.
Heden morgen te 8 uren zijn van hier naar Leeuwarden vervoerd twee vrouwen, moeder en dochter, welke alhier met eene overdekte schouw lagen. Deze vrouwen zijn Zondag avond gevat op het vermoeden, dat zij zich bezig hielden met het omzilveren of met kwik bestrijken van centen, welke door haar voor vijftien uitgegeven werden.

GRONINGEN, 22 Junij.
Zijne Majesteit heeft, op het daartoe gedaan verzoek, een eervol ontslag verleend aan H. K. BOSVELD, als kapitein, en aan mr. W. C. J. J. CREMERS, als 1sten luitenant bij de dienstdoende schutterij te Groningen, en zulks, wat laatstgemelden betreft, uit hoofde van verandering van woonplaats; en bij die schutterij benoemd: tot kapitein mr. J. W. F. DE FREMERY, thans 1ste luitenant; tot 1ste luitenants E. J. MULLER en G. P. STUTTENHEIM, thans 2de luitenants; tot 2de luitenants J. GEERTSEMA VAN WICHGEL, thans korporaal, en W. CRAIJVANGER, thans schutter.

Sedert Dingsdag avond negen uren werd alhier vermist een zoon van H. J. Vos, oud omstreeks 14 jaren, wonende buiten de Oosterpoort. Daar deze jongen bij eenen schuitenvaarder diende, en des avonds aangekomen was, kwam men op het vermoeden, dat hem misschien een ongeluk kon overvallen zijn, en een onderzoek bij de schuit, liggende in het Damsterdiep, heeft de betreurenswaardige uitkomst gehad, dat zijn lijk gisteren avond aldaar werd terug gevonden.

Heden middag tusschen twaalf en één uur heeft zich in het Sterrebosch, buiten de Heerepoort alhier, van het leven beroofd, door zich met eene pistool door het hoofd te schieten, een manspersoon, naar gissing ruim dertig jaren oud; de ongelukkige was goed gekleed.

Den 14den Junij heeft te Burum (prov. Vriesland) de aangekondigde harddraverij plaats gehad. Door de gezamenlijke kasteleins aldaar was uitgelooft een prijs, bestaande in een net bewerkte en met Chineesch koper gemonsteerd chaisgeriede, hoofdel, toom en leide, welke behaald werd door het zwarte langst. ruipaard van den heer H. DOORN-BOOS, op de Waard, onder Grijskerk, door den eigenaar zelve bereiden; negen paarden namen hieraan deel.

Bijzondere berichten uit Noord-Duitsland.

HAMBURG, 20 Junij.
(Berichten uit Weenen, Praag, enz.) Men meldt uit Pesth (Hongarije), dat den 14den dezer het Banaat in volen oorlogtoestand verkeerde; — dat 10,000 Slavoniërs, Raizen, Czaikisten en Serviërs in aantocht waren en reeds de versterkte plaats Titel hadden bemagtigd; — dat zij ook reeds een bataljon geregelde Hongaarsche troepen hadden ontwapend; — in één woord, dat ook daar misschien nog groote gebeurtenissen op handen zijn.

Den 18den is de opperbevelhebber van Praag (vorst Windisch-Grätz) met zijne troepen en artillerie uit de stad getrokken en heeft de hoogten rondom de stad bezet. Den 16den vernam men dan ook in Weenen, dat Praag aller-vroeslijkst door die troepen is beschoten. Geheele straten moeten door het bombardement zijn vernield. Over het geheel is er in Praag schrikkelijk en onmenscheijk gevochten en gemoord.

De Wiener Zeitung van den 17den bevat de volgende stukken:

1) Eene verklaring van den minister von Pillersdorff, waarin hij — ingevolge eene uitnodiging van den Keizer — zich bereid verklaart, om zich met de vorming van een nieuw

ministerie te belasten, doch eerst na de terugkomst van den Keizer.

2) De den 16den bij de ministers uit Innsbruck ontvangen tijding, dat de Keizer in de eerstvolgende dagen, na een kort oponthoud in Ischl, de terugreis naar Weenen zal aanvaarden, — en dat na de verovering van Wenen vredes-ondershandelingen met de provisorische regering van Milaan zijn aangeknoopt en de maarschalk Radetzky middelerwijl tot het sluiten van een wapenstilstand is gemachtigd.

3) Het bericht, dat de Keizer het besluit der ministers heeft goedgekeurd, waarbij de provisorische regering in Praag voor onwetig wordt verklaard; enz.

4) Een bericht van den vorst Windisch-Grätz uit Praag, van den 14den dezer, waarin hij meldt, dat de strijd op den 12den door een moorddadigen aanval der studenten en van het volk op eene vredzame deputatie van burgers geopend was. [De verdere berichten van den vorst zijn reeds van elders bekend.]

— Een nader bericht uit Weenen, van den 17den, meldt, dat (luidens eene dien dag aldaar ontvangene telegrafische tijding) de stad Praag op onderscheidene plaatsen in brand stond [natuurlijk ten gevolge van het langdurige bombardement; zie boven]. — Verder heeft men het bericht ontvangen, dat de vorst Windisch-Grätz, wegens den haat der Bohemers jegens hem, zich heeft genoodzaakt gezien, zijn ambt neder te leggen, en dat de graaf Mensdorff provisorisch het kommando heeft overgenomen. Overigens is het bombardement geëindigd.

(De oorlog met Denemarken.) Nog altijd ontbreken belangrijke berichten van het toneel des oorlogs. Men is van meening, dat er daar waarschijnlijk iets beslissends voorbereid wordt.

Den 16den hebben de Duitsche troepen eene verkenning gedaan noordwaarts op, over Apenrade tot Hadersleben toe, maar niets ontmoet. Den 18den hebben de voorposten weder de stelling bij Sonderburg ingenomen, terwijl het hoofdkwartier der divisie weder in Høsbjørn gekomen is.

BREMEN, 21 Junij.
Ook in het naburige hertogdom Altenburg begint het te gisten: — men is ook daar reeds lang ontevreden over de Regering en hare handelingen. Den 18den dezer eindelijk nam de stad Altenburg eene meer beslissende houding aan tegenover het slot; — de regering had gesproken van een bij het volk zeer beminden man te willen doen gevangen nemen, en dit was het signaal tot het barricaderen der geheele stad. Men wilde geen soldaten in de stad dulden, en troepen boeren, met zeissen gewapend, trokken de stad te hulp. Men heeft 5 eischen aan den hertog gedaan, en weet nog niet, hoe het daarmede gaan zal.

— Met den 1sten Julij e.k. zal er in Berlijn eene Nieuwe Pruisische Courant uitkomen, die een openlijk orgaan zal zijn der oude reactionaire partij, met eenige afgetredene ministers aan het hoofd!

— Den 17den hebben gewapende arbeiders gepoogd, het artillerie laboratorium voor de Nieuwe Poort te Berlijn te overvallen. De aanvallen werden spoedig terug geslagen.

— De studenten, op den Wartburg verzameld, hebben besloten, voor hun corps door geheel het Duitsche rijk een eigen Parlement op te richten, geheel georganiseerd op de wijze, waarop in Frankfurt het centrale rijksgezag zal moeten worden ingericht. [Deze studenten-instelling is een krachtig, maar zeer zeker ook een belemmerend imperium in imperio.]

— In Posen meent men, dat de Deensche oorlog een casus belli voor Rusland zal zijn, zullende n.l. de Czaar weldra openlijk partij trekken voor Denemarken, de grenzen van Posen overtrekken, en dat grootheerdom voor zich in bezit nemen. [Het is nog zóó verre niet; Rusland zal wel voorzigtig zijn, of liever blijven: — het ware voor zijn leger ook wel in 't geheel niet goed, in de oproerige landen binnen te trekken. Er is toch niets besmettelijker, dan vrijzinnige denkbeelden.]

— De bekende Berlijner „Volkswitz“ heeft, onder anderen, bij de afreiding van den minister van oorlog, den graaf Kanitz, hem tot aandenken den naam geschonken van „graaf Kannichts.“ — Zulke aardigheden worden daar thans veel vertoond.

UITTREKSEL UIT HET VERSLAG DER BEOORDEELAARS VOOR DE DOOR DE COMMISSIE VAN LANDBOUW IN DE PROVINCE GRONINGEN UITGELOOFDE MEDALJES OP DE TENTOONSTELLING VOOR LANDBOUW EN VEESTELF TE GRONINGEN, DEN 14den Junij 1848.

De beoordeelaars zijn de Heeren:

J. GOKINGA (voorzitter),
R. WESTERHOFF vice-voorzitter,
E. H. WAALKENS,
H. W. WILLEMSEN,
J. CARDINAAL,
J. C. BILLROTH (secretaris),
G. REINDERS, } benoemd van wege het Genootschap ter
W. L. DIJKHUIS, } bevoord. der Nijverh. te Onderdendam,
H. K. GAIKEMA, } benoemd door het Departement Noord-

horen der Nederlandsche Maatschappij van Nijverheid, zijn bijeengekomen op den 14den Junij 1848, des morgens te 8 uren, in het lokaal der Tentoonstelling.

Behalve de toegewezen Medaljes (welke in een vorig no. dezer Courant reeds genoemd zijn), hebben de Beoordeelaars nog gemeend eene eervolle melding te moeten maken van de onderstaande Voorwerpen, als:

Onder de Hengsten, van dien van den heer mr. P. BRONGERS te Mensingeveer en van B. BOSMAN te Helpen, die, zoowel om de kleur van het haar, als om den schoonen lichaamsbouw, deze onderscheiding waardig waren.

Onder de Stieren, met eenen schoonen en goed geëvenredigen lichaamsbouw van dien van den heer G. REINDERS van Groot-Zeeuwijk en R. DIJKHUIS te Nijherk, bij Utrum.

Onder de andere Runderen, van de Kween van 2½ jaar en de beide driejarige Melkkoeijen (tweelingen) van den heer H. AALFS te Hoogemeeden.

De tentoongestelde Schapen hebben nagenoeg alle de goedkeuring van Beoordeelaars weggedragen, en het was inderdaad moeilijk eene bepaalde keuze uit dezelve te doen. Alleen vermeenen zij nog eene bijzondere eervolle vermelding te moeten maken van de twee Rammen van echt Friesch ras van jonkheer T. A. M. VAN ANDRINGA DE KEMPENAE op het Bildt en van den 2-jarigen Ram van den heer H. AALFS te Hoogemeeden, welke Schapen, zoowel om den uitstekenden lichaamsbouw, als de fijnheid en deugzaamheid der wol, deze onderscheiding allezins verdienden.

Onder de voortbrengselen van Land- en Tuinbouw, ingezonden van wege de commissie van Landbouw en uit den Landhuishoudelijken tuin, en onder de werktuigen uit de verzameling voor den Landbouw te Groningen, hebben Beoordeelaars voorwerpen genoege gevonden der bekrooning waardig, doch welke door de inzenders buiten de mededinging gehouden waren; zodat men zich moet bepalen met in het algemeen zijne bijzondere tevredenheid te betuigen voor de vele zorgen, ook hieraan besteed.

Nog mogen genoemd worden de Aren Winterarwe van J. ARBRING te Noordbroek, en de Zaden van G. A. RIEPMA te Groningen en J. H. LARINGH te Tolbert.

Eene eervolle vermelding verdient ook het model van een Koornsnijder of Knipper van E. J. BORGMAN te Kloosterburen en de nuttige Boonenbreker van A. MULMAN te Groningen, welke laatste evenwel reeds langer bekend was; voorts de verbeterde Koolzaadzaaijer van R. A. VERHUIS te Stiltoerd en de Tuinsieraden van W. F. SLAAR te Utrecht.

Met betrekking tot de tentoongestelde Paarden, vermeenen Beoordeelaars hun leedwezen te moeten betuigen, dat, aangezien er in deze en aangrenzende Provincien nog vele goede en sierlijke Paarden worden aangetroffen, men daarvan niet meer op de Tentoonstelling had aangeboden, daar de keuze thans inderdaad in dit opzicht al vrij beperkt te noemen was.

Ingezonden Stukken.

GRONINGEN, 20 Junij 1848.

Een ieder, die het derde Landhuishoudkundig Congres bijwoonde, was zeker uitermate voldaan over de hoogst nuttige strekking van zoodanige vereeniging, en stelt zich voor, dat dezelve goede vruchten opleveren zal.

Met belangstelling heb ik het voorloopig kort verslag van het Congres gelezen, dat in onze beide Couranten van Dings-

dag voorkomt. Alles konde daarbij niet wel worden vermeld, maar het spiet mij toch, daarbij te missen mededeelingen, welke door mij met de grootste belangstelling waren gehoord en naar mijne gedachten voor Vriesland, de stad en provincie Groningen zoo gewichtig, dat zij alleen de kosten en moeite van een Congres waardig zijn. Ik bedoel hetgene gezegd is bij de behandeling van het voorstel over de Inpoldering van de Lauwerzee en van een gedeelte van den Dollard, waarbij Prof. VAN SWINDRENN ook uitdrukkelijk en in de eerste plaats van de Inpoldering van de Lauwerzee gesproken heeft, hoezeer dit in het verslag in onze Couranten niet vermeld is, waar alleen van den Dollard gewag wordt gemaakt. Daarover is mede door de heeren B. P. G. VAN DIGGELLEN, ingenieur van den waterstaat te Zwolle, en WOPF VAN PEYMA, van Ternaard (Vriesland), het woord gevoerd, juist daarop wilde ik de algemeene aandacht vestigen. Door den eerstgenoemden werd gezegd, dat die inpoldering der Lauwerzee zoude voorzien in de dringende behoefte eener verbeterde afwatering in Vriesland en Groningen, welke, zooverre Groningen betreft, niet door eene hogere of lagere afsluiting van het Reintdiep, maar alleen door de afsluiting van een ruimen boezem aan plaats vinden; dat men meestal een verkeerd denkbeeld had omtrent den toestand van den grond der Lauwerzee; dat, naar zijne gedachten, die gronden bij een langer uitzet der inpoldering met iederen dag in waarde en geschiktheid zouden verliezen, dat men DEZELVE TOT ROTTENS TOE RIJP KONDE NOEMEN.

De heer WOPF VAN PEYMA zeide niet volkomen met den heer VAN DIGGELLEN in te stemmen, maar het ook daarvoor te houden, dat men over de gesteldheid der gronden in de Lauwerzee veelal niet gunstig genoeg dacht, en dat dezelve meest allen tot inpoldering geschikt waren.

Wie de heeren VAN DIGGELLEN en WOPF VAN PEYMA zijn, en welke waarde aan hun oordeel gehecht moet worden, is te algemeen bekend, dan dat wij daarvan iets behoeven te zeggen.

Wij wenschen de provincie geluk met hunne uitspraak, en dat juist op dit oogenblik nu met weinige dagen eene beslissing in deze hoogst aangelegene zaak zal worden gedaan. Moge hun oordeel bijdragen, om de stad Groningen, voor een dreigenden ondergang te bewaren en Vriesland en Groningen eene verbeterde afwatering te bezorgen, en zoowel strekken ter bevordering der algemeene welvaart in die provinciën, als die inpoldering weldadig zal zijn voor het Vaderland en de Regering.

GRONINGEN, 22 Junij 1848.

Gisteren avond werd door de Italiaansche operisten het meesterstuk van VERDI, de opera ERNANI, met goed gevolg opgevoerd. Jammer, dat het publiek niet rijker was! Zij, die de voorstelling bijwoonden, hebben echter een keurig genot gesmaakt, zooals hier waarschijnlijk niet spoedig meer te vinden zal zijn.

Onder hen, die tot de goede uitvoering medewerkten, verdienen vooral genoemd te worden mlle. TEBALDI en de heer FALLAR, die als ELVIRA en don CARLOS zoodanig uitmuntten, dat zij, onder daverende tosjuchingen, herhaalde malen werden terug geroepen.

Wat mlle. TEBALDI betreft, door het gracieuse van haren zang en door haar gevoelig spel, rijst zij bij elke optreding in de belangstelling van het publiek. En waarlijk zij verdient in alle opzichten de onderscheiding, die haar telkens ten deel valt. Want, als het de kunst is, die artiesten nlijkt achtenswaardig maakt, dan zullen zij toch zooveel te meer aanspraak op onze sympathie hebben, wanneer het talent door een edel hart wordt opgeluisterd. En zeker mag dan mlle. TEBALDI, die in de tegenspoeden, welke het gezelschap in den afgelopen winter getroffen hebben, zoo vele bewijzen van zelfopoffering gegeven heeft, onder de eersten hare regten op aller achting doen gelden.

De heer PERSONI heeft zich, als ERNANI, zeer wél van zijne moeilijke taak gekweten, hij heeft getoond wat methode en een juist gevoel vermogen, als de stem veel van hare aangenaamheid verloren heeft. Ook bleef de goedkeuring der aanschouwers niet achterwege. De heer BAIENI (SILVA) voldeed eveneens.

Aanstaanden Zaterdag zal, tot afscheidsvoorstelling, DOMIZETTI's Lucia di Lammermoor worden gegeven. De gevierde TEBALDI zal bij het vervullen van de titelrol gelegenheid hebben, hare talenten als dramatische zangere van vele zijden te laten schitteren, terwijl tevens de heer FALLAR in de belangrijke rol van ASTOR, LUCIA's broeder, onverbeterlijk zijn zal.

Wij hopen, dat bij deze slotrepresentatie het publiek door eene talrijke opkomst bewijzen zal, dat men te Groningen even gaarne de kunstenaars ondersteunt, als dat men er de kunst-zelve huldigt.

Moge de lauwer het schoonste loon van de laatste zijn: hare voedsterlingen hebben het regt om nog op iets meer aanspraak te maken.

Alvorens onze verslagen over de voorstellingen van het Italiaansche gezelschap te eindigen, zijn wij verplicht een naam te noemen en een talent te huldigen, waarvan wij reeds te lang gewogen hebben: wij bedelen den heer S. A. DE FERRARI, Directeur der vereeniging. Mogen alle kenners hem reeds lang als orkest-directeur hoog geschat hebben; de uitvoering op het Studenten-Zomerconcert van eene zijner composities (eene aria uit de opera Ida della Torre) heeft bewezen, dat de heer FERRARI eene plaats onder de verdienstelijkste componisten van den tegenwoordigen tijd waardig is. Het zeer talrijke publiek heeft dan ook zijne bewondering door daverende toejuichingen en een, als uit één mond opgezeten, da capo te kennen gegeven.

Wij hopen, dat, wanneer de heer FERRARI in zijn vaderland zal zijn teruggekeerd, hij er, in de plaats van bloedige tooneelen, zal vinden: kalme om te arbeiden, een personeel om zijne werken uit te voeren, en een publiek om ze te waarderen.

ZETTELINGEN.

Gepasseerd te Eeneur den 12 Junij, kapit. Sprik Grietina Hille-gina, van Riga n. de Zaan; Kuiper Annegina Elaina, van Liverpool n. Nerva; Gnodde Vrienden, van Purmerend n. Nerva; den 13den Boon Jacoba Hazewinkel, van Riga n. Groningen; Drank Anna Catharina, van Dantzig n. Amsterdam; Spanjer Catharina Sophia, van Greifswald n. Boston; Schuur Agatha, van Harlingen n. de Oostzee.

Binnengekomen te Amsterdam den 17 Junij, kapit. Stuit de Eendragt, van Stettin; Kuist Cornelis, van Bogensee; den 18den Meijder Jantina Gesina, den 19den Pieter Rieks en Naafje Alberdina Edzina, alle drie van Koningsbergen; Boiten Catharina Elisabeth, van Rostock; Dijkstra v. Geertje, van Bremen; de Boer Gesina, van Grangemouth; Zuininga Frouwina Steenhuisen, van Newcastle; Ouweland de Hoop, van Hull; den 20sten Klein Tweelingen Daniel en Wilco, van Riga; Bakker Frouwina, van Dantzig; Staal Tjarda, van Rostock; Konterman v. Renske, van Hadersleben; Nieldand Hoop en Liefde, van Bremen. — Te Texel den 18 Junij, Nieboer Margaretha, van Nerva; Bakker Frouwina, van Dantzig; de Groot Houthandel, van Christiansand. — In het Vlie den 17 Junij, Moij Tiessina, van Riga; Naafje Alberdina Edzina en Top Maria Be. te. beide van Koningsbergen; Gnodde jonge Jan, van Hadersleben; de Groot Arendina, van Christiansand. — Te Helvoet den 17 Junij, Pot Spruit en Kok Hollands Trouw, beide van Rostock; den 18den Heeres de Witte Leeuw, van Newcastle. — Te Brielle den 18 Junij, Bekkering Vriendchap, van Duinkerken. — Te Vliedingen den 18 Junij, de Groot jonge Cornelis, van Bordeaux. — Te Duinkerken den 13 Junij, Kuen Ben. Johanna Catharina, van Rotterdam. — Te Newport den 13 Junij, Schippers Harmina Annagina, van Jersey. — Te Londen den 17 Junij, Jonker Sieberina, van Groningen. — Te Hull den 15 Junij, Reussien Handel, van Groningen; Meijer Annegina, den 16den Visser Maria en Pieter Nijverheid, alle drie van Harlingen; Wolkammer Alberdina, van Delfzijl. — Bij Southwold den ... Huysman Grouwina Gesina, van Groningen n. Londen. — Te Dantzig den 10 Junij, Ebeling de Vrede, van Harlingen. — Te Straalsund den 10 Junij, Gust Hendrika, van Wolgast. den 11den Stuit Geerdina, van Harland.

Binnengekomen te Amsterdam den 20 Junij, kapit. Kortel Riga, van Riga; Panjer Wilja, van Bremen; Top Maria Beerta, van Koningsbergen; den 21sten Broeckema Hillechien Christina, van Dantzig. — Te Vliedingen den 19 Junij, Kortel Cornelia Catharina, van Londen. — Te St. Valery sur Somme den 17 Junij, Potjer Geertruida Jacoba, van Riga. — Te Londen den 17 Junij, Gust Goede Hoop, van Delfzijl; den 19den de Vries Hoop op Velaart, Huysman Frouwina Gesina, Zeegers Annegina, Meijer v. Geertina, Kromm de Hoop en Dreeses de 2 Gebroeders, alle zes van Groningen.

In lading te Londen den 27 Mei, kapit. Smit Maria Magdalena, voor Rotterdam.

Zeilkraak te Spezia den 1 Junij, kapit. Koster Mariba Elisabeth, naar Kroonstad.

Vertrokken van Amsterdam den 18 Junij, kapit. Bakker Margaretha Agnes, naar Petersburg; Boelmeijer de 2 Gebroeders, naar Leer; den 19den Joachoff de Hoop, naar Londen; Boon Alida Gesina, naar Petersburg; Zeen Concordia, op avontuur; den 20sten de Vries de Gezueters, op avontuur. — Van Kampen den 15 Junij, Ketelaar Jantina Hendrika en Ketelaar Engellina, beide op avontuur. — Uit het Vlie den 17 Junij, Terpink Ugonia, op avontuur; den 18den Brouwer Lijpman, naar Christiansand; Kort Jan Frederik, naar Rotterdam.

Vertrokken van Amsterdam den 18 Junij, kapit. Bakker Margaretha Agnes, naar Petersburg; Boelmeijer de 2 Gebroeders, naar Leer; den 19den Joachoff de Hoop, naar Londen; Boon Alida Gesina, naar Petersburg; Zeen Concordia, op avontuur; den 20sten de Vries de Gezueters, op avontuur. — Van Kampen den 15 Junij, Ketelaar Jantina Hendrika en Ketelaar Engellina, beide op avontuur. — Uit het Vlie den 17 Junij, Terpink Ugonia, op avontuur; den 18den Brouwer Lijpman, naar Christiansand; Kort Jan Frederik, naar Rotterdam.

Te Groningen, bij C. M. VAN BOLHUIS. HOITSEMA, Boekdrukker.